

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review** ◊ **קושיא-challenge** ◊
 < **מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment** ^ **שאלה-question**
מעשה-story O **תירוץ-answer!**
 ■ **ראיה-proof** ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

בכורות-מעשר בהמה	מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	מ	ס	ז	ב	א
יצאו שנים כאחת - מונה אותם שנים, מאן אחד - תשיעי ועשירי מקולקלין.												■	◊			
קרא לתשיעי עשירי, ולעשירי תשיעי, ולאחד עשר עשירי - שלשתן מקודשין, תשיעי - נאכל במומו, והעשירי - מעשר, ואחד עשר קרב שלמים, ועושה תמורה - דברי ר' מאיר		[רבי מאיר]										■	◊			
וכי יש תמורה עושה תמורה?		רבי יהודה:										◊	◊			
אילו היה תמורה - לא היה קרב.		אמרו משום ר"מ:										◊	!			
קרא לתשיעי עשירי, ולעשירי עשירי, ולאחד עשר עשירי - אין אחד עשר מקודש.												■				
זה הכלל: כל שלא נעקר שם עשירי ממנו - אין אחד עשר מקודש.												■				
מנאן זוגות וזוגות, קינטרן קינטרן - עשירי למנין הוא קדוש.		ר' יוחנן:										■	◊			
למנין מאי?												^				
למנין שלו הוא קדוש		רב מאיר:										◊	!	◊		
למנין בהמות הוא קדוש.		רב כהנא:										◊	!	◊		
יצאו שנים כאחת - מונה אותן שנים, מאן אחד - תשיעי ועשירי מקולקלין		תנן:										■	◊			
בשלמא למאן דאמר, למנין שלו הוא קדוש - משום הכי הוה תשיעי ועשירי מקולקלין, דלעשירי קא קרי ליה תשיעי, ולאחד עשר עשירי אלא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש לתשיעי - תשיעי קא קרי ליה, ולעשירי - עשירי קא קרי ליה												◊				
כי אמינא אנא - היכי דאיכיון לאפוקינהו זוגות וזוגות, היכא דנפק ממילא - לא.		אמר לך רבי יוחנן:										!	◊			
מנאן למפרע - עשירי שבמנין הוא קדוש		תא שמע:										■	◊			
בשלמא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש - שפיר, אלא למ"ד למנין שלו הוא קדוש, עשירי - חד קרי ליה												◊				
הואיל ואיתיה במנינא פרסאה, דקרו לעשרה חד.		רבא:										!	◊			
קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי כו'.												■				
מנין שאם קרא לתשיעי עשירי, ולעשירי תשיעי, ולאחד עשר עשירי, ששלשתן מקודשין - ת"ל (ויקרא כ"ז) וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבור תחת השבט העשירי יהיה קדש לרבות את כולן.		ת"ר:										■	◊			
יכול שאני מרבה אף שמיני ושנים עשר												◊				
אמרת, הואיל והוא קדוש וטעותו מתקדשת, מה הוא - אינו מקודש אלא בסמוך, אף טעותו - אינה מתקדשת אלא בסמוך.												!	◊			
מה הוא מיוחד - אף טעותו מיוחדת		והתניא:										■	◊			
תאני תנא קמיה דר' יוחנן: הא מני - ר' אלעזר ב"ר שמעון היא												!				
לעולם אין אחד עשר קדוש - עד שישתוק בתשיעי, ויקרא לעשירי תשיעי, ולאחד עשר עשירי.		דתניא, ר' אלעזר ב"ר שמעון:										■	!	◊		
סבר לה כרבי יהודה		[ר' אלעזר ב"ר שמעון]										■		◊		
טעות מעשר תמורה הוי		דאמר: [רבי יהודה]										■	■	◊		
וסבר לה כאבוח		[ר' אלעזר ב"ר שמעון]										■		◊		
אין מימר חוזר ומימר.		דאמר: [רבי שמעון]										■	■	◊		
יצאו שנים בתשיעי, קראן תשיעי - עשירי וחולין מעורבין זה בזה, עשירי - מאליו קדוש, תשיעי - תשיעי קא קרי ליה.		רבא:										■	◊			

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	------------------

בכורות-מעשר בהמה	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ס:
קראן עשירי - עשירי ותשיעי מעורבין זה בזה, מ"ט - עשירי קא קרי להו לתרוייהו.														ס:
יצאו שנים בעשירי וקראן עשירי - עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה, קראן אחד עשר - עשירי וחולין מעורבין זה בזה.														ס:
הא תו למה לי, היינו הך								ז						ס:
הא קמ"ל: דכל בבת אחת תרווייהו קא קדשי, ואע"ג דלא נעקר שם עשירי הימנו.									!					ס:
יתבי רב כהנא וקאמר ליה להא שמעתא		[רב כהנא]												ס:
והלא לא נעקר שם עשירי הימנו		רב אשי לרב כהנא:						ז						ס:
זה הכלל, כל שלא נעקר שם עשירי הימנו - אין אחד עשר מקודש		ותנן:						ז						ס:
הני מילי - בזה אחר זה, אבל בבת אחת - תרווייהו קא קדשי		[רב כהנא]							!					ס:
בזה אחר זה - בהדיא קתני לה:		[רב אשי]						ז						ס:
קרא לתשיעי עשירי, ולעשירי עשירי, ולאחד עשר עשירי - אין אחד עשר מקודש		[קתני]						ז						ס:
זה הכלל לאיתווי מאי? לאו לאיתווי בבת אחת?								ז						ס:
לא, לאיתווי יצא עשירי ולא דבר, דהא לא נעקר שם עשירי הימנו דאי לא תימא הכי		[רב כהנא]							!					ס:
יצאו שנים בעשירי, ולא קדם אחד מהן את חבירו, וקראן עשירי - עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה		הא דתנאי:							!					ס:
והלא לא נעקר שם עשירי הימנו אלא לאו משום דאמרינן כל בבת אחת תרווייהו קא קדשי									!					ס:
אי משום הא - לא איריא, הכא במאי עסקינן - דקדים חד מינייהו ואפיק לרישיה, וקרייה אחד עשר, והדר איערוב ונפוק בהדדי, וקרינהו עשירי, דהא נעקר שם עשירי הימנו		[רב אשי]						ז						ס:
והא לא קדם קתני								ז						ס:
מאי לא קדם - דהדר איערוב									!					ס:
וכמאן דלא כרבי דאי רבי האמר אחד עשר לא הוי עקירא		[רבי]						ז						ס:
אפיל תימא רבי, כי אמר רבי - היכא דאית ליה בהמות טובא, דאמר' חד עישורא קאמר, הכא - דלית ליה בהמות טפי.									!					ס:
מאי רבי?														ס:
קרא לעשירי אחד עשר, ולאחד עשר עשירי - אין אחד עשר קדוש - דברי רבי		דתנאי: [רבי]							!	◆				ס:
אחד עשר קדוש.		ר' יוסי בר' יהודה:							!	◆				ס:
כל זמן שלא נעקר שם עשירי הימנו אין אחד עשר קדוש		כלל אמר רבי:							!					ס:
הכא במאי עסקינן כגון דאית ליה בהמות טובא, דאמרינן חד עישורא קאמר		רבא:												ס:
יצאו שנים בעשירי [עשירי ואחד עשרה מעורבין זה בזה]		[רבא]												ס:
ירעו		תנא חדא:											ז	ס:
יקרבו		תנא חדא:											ז	ס:
ימותו		ותנאי אידך:											ז	ס:
לא קשיא, הא דתנא ירעו - רבנן היא		[רבנן]											!	ס:

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-מעשר בהמה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
אין מביאין קדשים לבית הפסול.	דאמרי: [רבנן]	◆	■	!							ס:
והא דתאני, יקריבו - רבי שמעון היא	[רבי שמעון]			!							סא.
מביאין קדשים לבית הפסול.	דאמרי: [רבי שמעון]	◆	■	!							סא.
והא דתני ימותו - ר' יהודה היא	[רבי יהודה]			!							סא.
טעות מעשר - תמורה הוא, קסבר ר' יהודה: תמורת מעשר - מתה.	דאמרי: [רבי יהודה]			!							סא.
וקסבר ר' יהודה תמורת מעשר מתה?				⚡							סא.
אילו היה תמורה לא היה קרב	והתנן- אמרו משום ר"מ:			⚡							סא.
קרב	מכלל דרבי יהודה סבר:			⚡							סא.
וכי תימא ר"מ למאי דסבירא ליה קאמר				!							סא.
אין בין אחד עשר לשלמים, אלא שזה עושה קדושה ליקרב, וזה אין עושה קדושה ליקרב - דברי ר' יהודה	והתניא: [רבי יהודה]	■	⚡								סא.
קדוש ליקרב הוא דלא עביד, הא איהו גופיה קריב				⚡							סא.
(ויקרא ג) אם מן הבקר - לרבות אחד עשר לשלמים, יכול שאני מרבה אף התשיעי - אמרת, וכי הקדש לפניו מקדש או לאחריו מקדש - הוי אומר - לאחריו מקדש	ועוד, דתניא:	■	⚡								סא.
סתם סיפרא מני - רבי יהודה, וקתני מן הבקר - לרבות אחד עשר לשלמים				⚡							סא.
במעשר בזמן הזה עסקינן, ומשום תקלה	אלא תרגמה ר' שמעון ברבי אבא קמיה דר' יוחנן:			!							סא.
אי הכי, מאי איריא תרי אפילו חד נמי				⚡							סא.
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא חד - דלא נפיש פסידא, אבל תרי - כיון דנפיש פסידא לישנהו עד דניפול בהו מומא, דליכלינהו - קמ"ל.				!							סא.
האומר לשלוחו צא ועשר עלי, רב פפי משמיה דרבא אמר: קרא לתשיעי עשירי - קדוש, ולאחד עשר עשירי - אינו קדוש.	אתמר: [רב פפי משמיה דרבא]					◆	■				סא.
אפילו קרא לתשיעי עשירי - אינו קדוש, דאמר ליה לתקוני שדרתיך ולא לעוותי.	רב פפא משמיה דרבא:					◆	■				סא.
האומר לשלוחו צא ותרום - תרום כדעת של בעל הבית, אם אינו יודע דעתו של בעל הבית - תרום בביונית אחד מני, פחת עשרה או הוסיף עשרה - תרומתו תרומה	ומאי שנא מהא דתנן:					■	⚡				סא.
התם - כיון דאיכא דתרים בעין יפה. ואיכא דתרים בעין רעה, אמר ליה להכי אמדתיך, הכא - טעותא היא, אמר ליה לא איבעי לך למיטעי.	אמרי:							!			סא.
הדרן עלך מעשר בהמה וסליקא לה מסכת בכורות											סא.

statement-מימרא **challenge-קושיא**
question-שאלה **answer-תירוץ**
proof-ראיה
disputants-חולקים **central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה**
insertion of an earlier segment-קודמת-מובאה של פסיקה
story-מעשה

מקרא-key:

מקרא-key	ערכין-הכל מעריכין מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																	
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ							
	הכל מעריכין ונערכין, נודרין ונידרין, כהנים לויים וישראלים, נשים ועבדים.																	■		
	טומטום ואנדרוגינוס נודרין ונידרין ומעריכין, אבל לא נערכין, שאינו נערך אלא הזכר ודאי ונקבה ודאית.																	■		
	חרש שוטה וקטן נדרין ונערכין, אבל לא נודרין ולא מעריכין, מפני שאין בהם דעת.																	■		
	הכל מעריכין לאתווי מאי?												^							
	לאתווי מופלא סמוך לאיש.													!	◇					
	נערכין לאתווי מאי?												^							
	לאתווי מנוול ומוכה שחין, ס"א: נדר בערכך כתיב, כל שישנו בדמים ישנו בערכין, וכל שאינו בדמים אינו בערכין, קמ"ל נפשות כל דהו.													!	◇					
	נודרין לאתווי מאי?														^	◇				
	נידרין איצטריך ליה.														!	◇				
	נידרין לאתווי מאי?														ז					
	אי לאתווי טומטום ואנדרוגינוס															!				
	בהדיא קתני להן															ז				
	ואי לאתווי חרש שוטה וקטן																!			
	בהדיא קתני להן																ז			
	אי לאתווי פחות מבן חודש																!			
	בהדיא קתני להן																	ז		
	ואי לאתווי עובד כוכבים																!			
	בהדיא קתני להן																	ז		
	לעולם לאתווי פחות מבן חודש, ותני והדר מפרש.																!	◇		
	הכל סומכין לאתווי מאי?																	^	◇	
	לאתווי יורש, ודלא כרבי יהודה.																	!		
	הכל ממירין לאתווי מאי?																		^	◇
	לאתווי יורש, ודלא כרבי יהודה																		!	◇
	יורש סומך, יורש מימר	דתניא: [ת.ק]																■	◇	
	יורש אינו סומך, יורש אינו מימר.	ר' יהודה:																■	◇	
	מאי טעמא דרבי יהודה?																		^	
	(ויקרא א) קרבנו - ולא קרבן אביו, ויליף תחלת הקדש מסוף הקדש, מה סוף הקדש יורש אינו סומך, אף תחלת הקדש יורש אינו מימר.																		!	◇
	ורבנן?																		^	
	(ויקרא כז) המר ימיר - לרבות את היורש, וילפינן סוף הקדש מתחלת הקדש, מה תחלת הקדש יורש מימר, אף סוף הקדש יורש סומך.																		!	◇

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מקרא-key	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
ערכין-הכל מעריכין	מימרא																
ורבנן האי קרבנו מאי עבדי ליה?			ז								◊	ב.					
מיבעי ליה: קרבנו - ולא קרבן עובד כוכבים, קרבנו - ולא קרבן חבירו, קרבנו - לרבות כל בעלי חוברין לסמיכה.	[רבנן]	!									◊	ב.					
ורבי יהודה?		ז									◊	ב.					
לרבות כל בעלי חוברין לסמיכה לית ליה, ואי נמי אית ליה, עובד כוכבים וחבירו מחד קרא נפקי, אייתרי להו תרי, חד קרבנו - ולא קרבן אביו, ואידך לרבות כל בעלי חוברין לסמיכה.	[רבי יהודה]	!									◊	ב.					
ורבי יהודה האי (ויקרא כז) המר ימיר מאי עביד ליה?			ז								◊	ב.					
מיבעי ליה לרבות את האשה	[רבי יהודה]	!									◊	ב.					
לפי שכל הענין אינו מדבר אלא בלשון זכר, מה סופינו לרבות את האשה? ת"ל: ואם המר ימיר.	דתניא:	■	!									ב.					
ורבנן?			ז								◊	ב.					
מואם.	[רבנן]	!									◊	ב.					
ור' יהודה?			ז									ב.					
ואם לא דריש.	[רבי יהודה]	!										ב.					
הכל חייבין בסוכה לאיתויי מאי?											^	◊	ב.				
לאיתויי קטן שאינו צריך לאמו											!		ב.				
קטן שאינו צריך לאמו - חייב בסוכה.	דתנן:										■	!	◊	ב.			
הכל חייבין בלולב לאיתויי מאי?												^	◊	ב.			
לאיתויי קטן היודע לנענע												!		ב.			
קטן היודע לנענע - חייב בלולב.	דתנן:											■	!	◊	ב.		
הכל חייבין בציצית לאיתויי מאי?													^	◊	ב.		
לאיתויי קטן היודע להתעטף													!		ב.		
קטן היודע להתעטף - חייב בציצית.	דתניא:												■	!	◊	ב.	
הכל חייבין בתפילין לאיתויי מאי?														^	◊	ב.	
לאיתויי קטן לשמור תפלין														!		ב.	
קטן היודע לשמור תפלין - אביו לוקח לו תפלין.	דתניא:													■	!	◊	ב.
הכל חייבין בראייה לאיתויי מאי?															^	◊	ב.
לאיתויי מי שחציו עבד וחציו בן חורין.															!	◊	ב.
ולרבינא דאמר: מי שחציו עבד וחציו בן חורין פטור מן הראייה	[רבינא]														ז	◊	ב.
לאיתויי היגר ביום ראשון ונתפשט ביום שני.															!	◊	ב.
הניחא למאן דאמר: כולן תשלומין זה לזה, אלא למ"ד: כולן תשלומין לראשון, לאיתויי מאי?															ז	◊	ב.
לאיתויי סומא באחת מעיניו, ודלא כי האי תנא															!	◊	ב.

❖ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ❖ מירא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	■ מירא-key † קושיא-key ^ שאלה-key ! תירוץ-key ■ ראייה-key
---	---

מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ערכין-הכל מעריכין
סומא באחת מעיניו - פטור מן הראייה, שנאמר (שמות כג) יראה יראה, כדרך שבא לראות כך בא ליראות, מה לראות בשתי עיניו, אף ליראות בשתי עיניו.	דתניא, יוחנן בן דהבאי אומר משום רבי יהודה:											!	ב:
ואיבעית אימא: לעולם לאיתויי מי שחציו עבד וחציו בן חורין, ודקא קשיא לך דרבינא לא קשיא: כאן במשנה ראשונה, כאן במשנה אחרונה												!	ב:
מי שחציו עבד וחציו בן חורין, עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד, דברי ב"ה	דתנן: [ב"ה]											!	ב:
תיקנתם את רבו ואת עצמו לא תיקנתם, לישא שפחה אינו יכול, בת חורין אינו יכול, יבטל? והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורביה, שנאמר: (ישעיהו מה) לא תוהו בראה לשבת יצרה. אלא, מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב שטר על חצי דמיו וחזרו בית הלל להורות כדברי ב"ש.	אמרו להם ב"ש:											!	ב:
הכל חייבין בתקיעת שופר לאיתויי מאי?												!	ב:
לאיתויי קטן שהגיע לחינוך												!	ב:
אין מעכבין את הקטן מלתקוע ביו"ט.	דתנן:											!	ב:
הכל חייבין במקרא מגילה, הכל כשרין לקרות את המגילה לאיתויי מאי?												!	ב:
לאיתויי נשים, וכדר' יהושע בן לוי												!	ג:
נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס.	דאמר ר' יהושע בן לוי:											!	ג:
הכל חייבין בזמון לאיתויי מאי?												!	ג:
לאיתויי נשים ועבדים												!	ג:
נשים מזמנות לעצמן, ועבדים מזמנין לעצמן.	דתניא:											!	ג:
הכל מצטרפין לזמון לאיתויי מאי?												!	ג:
לאיתויי קטן היודע למי מברכין												!	ג:
יודע למי מברכין מזמנין עליו.	דאמר רב נחמן:											!	ג:
הכל מטמאין בזיבה לאיתויי מאי?												!	ג:
לאיתויי תינוק בן יומא												!	ג:
איש - מה ת"ל (ויקרא טו) איש איש? לרבות תינוק בן יום אחד שמטמא בזיבה, דברי רבי יהודה אינו צריך, הרי הוא אומר (ויקרא טו) והזב את זובו ולזכר ולנקבה, לזכר - כל שהוא זכר, בין קטן בין גדול, לנקבה - כל שהיא נקבה, בין קטנה בין גדולה אם כן, מה תלמוד לומר איש איש? דברה תורה כלשון גדולה, לנקבה - כל שהיא נקבה, בין קטנה בין גדולה אם כן, מה תלמוד לומר איש איש? דברה תורה כלשון	דתניא: [רבי יהודה]											!	ג:
הכל מטמאין בטמא מת לאיתויי מאי?												!	ג:
לאיתויי קטן, סלקא דעתך אמינא: (במדבר י"ט) איש אשר יטמא ולא יתחטא, איש אין, קטן לא, קמ"ל: (במדבר י"ט) ועל הנפשות אשר היו שם.	רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:											!	ג:
אלא איש למעוטי מאי?												!	ג:
למעוטי קטן מכרת.												!	ג:
הכל מטמאין בנגעים לאיתויי מאי?												!	ג:
לאיתויי קטן, סד"א: (ויקרא יג) איש צרוע כתיב, איש אין, קטן לא, קמ"ל.												!	ג:
ואימא הכי נמי												!	ג:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא
(ויקרא י"ג) אדם כי יהיה בעור בשרו, מכל מקום.												!	ג.
ואלא איש למה לי?												◊	ג.
איש - אין לי אלא איש, אשה מנין? כשהוא אומר (ויקרא י"ג) והצרוע - הרי כאן שנים א"כ, מה ת"ל איש? לענין של מטה: איש פורע ופורם, ואין האשה פורעת ופורמת.	לכדתניא:											!	ג.
הכל רואין את הנגעים, הכל כשרין לראות את הנגעים לאתווי מאי?												^	ג.
לאתווי שאינו בקי בהן ובשמותיהן.												!	ג.
והאמר מר: אינו בקי בהן ובשמותיהן - אינו רואה את הנגעים												◊	ג.
לא קשיא: הא דמסברי ליה וסבר, הא דמסברי ליה ולא סבר.	רבינא:											!	ג.
הכל כשרין לקדש לאתווי מאי?												^	ג.
לרבי יהודה לאתווי קטן, ולרבנן לאתווי אשה												!	ג.
הכל כשרין לקדש, חוץ מחרש שוטה וקטן	דתנן: [רבנן]											◊	ג.
רבי יהודה מכשיר בקטן ופוסל באשה ובאנדרוגינוס.	[רבי יהודה]											◊	ג.
הכל כשרין להזות לאתווי מאי?												^	ג.
לאתווי ערל, וכדר"א												!	ג.
ערל שהזהו - הזאתו כשרה.	דא"ר אלעזר:											!	ג.
הכל שוחטין לאתווי מאי?												^	ג.
חדא לאתווי כותי, וחדא לאתווי ישראל מומר.												!	ג.
הכל מעלין לא"י לאתווי מאי?												^	ג.
לאתווי עבדים.												!	ג.
ולמאן דתני עבדים בהדיא, לאתווי מאי?												◊	ג.
לאתווי מנוה היפה לנוה הרעה.												!	ג.
ואין הכל מוציאין?												^	ג.
לאתווי עבד שברח מה"ל לארץ.												!	ג.
הכל מעלין לירושלים?												^	ג.
לאתווי מנוה היפה לנוה הרעה.												!	ג.
ואין הכל מוציאין לאתווי מאי?												^	ג.
לאתווי מנוה הרעה לנוה היפה.												!	ג.
הכל חייבין בסוכה, כהנים לויים וישראלים.												■	ג.
פשיטא, אי הני לא מהיבי, מאן מהיבי?												◊	ג.

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מקרא-key:

■ מימרא-statement
 ◊ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כהנים איצטריכא ליה, סד"א: הואיל וכתביב (ויקרא כג) בסוכות תשבו, ואמר מר: תשבו שבעת ימים - כעין תדורו, מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו, והני כהנים הואיל ובני עבודה נינהו לא ליחייבו, קא משמע לך: נהי דפטירי בשעת עבודה, בלא שעת עבודה חיובי מיחייבי, מידי דהוה אהולכי דרכים	דאמר מר:									!	◊
הולכי דרכים ביום - פטורין מן הסוכה ביום וחיובים בלילה.	דאמר מר:									!	◊
הכל חייבין בציצית, כהנים ליום וישראלים.											◊
פשיטא										ז	
כהנים איצטרין ליה, סד"א: הואיל וכתביב (דברים כב) לא תלבש שעטנו גדילים תעשה לך, מאן דלא אישתרי כלאים לגביה בלבישה הוא דמחייב במצות ציצית, והני כהנים הואיל ואשתרי כלאים לגביהו לא לחייבו, קמ"ל: נהי דאשתרי בעידן עבודה, בלא עידן עבודה לא אישתרי.										!	◊
הכל חייבין בתפילין, כהנים ליום וישראלים.											◊
פשיטא										ז	
כהנים איצטרין ליה, סד"א: הואיל וכתביב (דברים ו) וקשרתם לאות על ירך והיו לטוטפות בין עינך, כל דאיתיה במצוה דיך איתיה במצוה דראש, והני כהנים הואיל ולינתהו במצוה דיך, דכתיב: (ויקרא ו) ילבש על בשרו - שלא יהא דבר חוצץ בינו ובין בשרו, אימא במצוה דראש נמי לא ליחייבו, קמ"ל דלא מעכבי תפלה של יד אינה מעכבת של ראש, ושל ראש אינה מעכבת של יד.	כדתנן:									!	◊
ומאי שנא דיך דכתיב: ילבש על בשרו, ראש נמי כתיב: (שמות כט) ושמת המצנפת על ראשן										ז	
שערו היה נראה בין צין למצנפת ששם מניה תפילין.	תנא:									!	
הכל חייבין בתקיעת שופר, כהנים ליום וישראלים.											◊
פשיטא										ז	
כהנים איצטריכא ליה, סד"א: הואיל וכתביב (במדבר כט) יום תרועה יהיה לכם, מאן דליתיה אלא בתקיעה דחד יומא חייב, והני כהנים הואיל ואיתנהו בתקיעה כוליה שתא, דכתיב: (במדבר י') ותקעתם בהצוצרות על עולותיכם, אימא לא ליחייבו.										!	◊
מי דמי? התם הצוצרות, הכא שופר										ז	
איצטרין, סלקא דעתך אמינא: הואיל ותנן: שוה היובל לראש השנה לתקיעה ולברכות, דאיתיה במצות יובל איתיה במצות ראש השנה, דליתיה במצות יובל ליתיה במצות ר"ה, והני כהני הואיל ולינתהו במצות כהנים וליום מוכרין לעולם וגואלין לעולם, אימא במצות ר"ה נמי לא ליחייבו, קמשמע לך: נהי דליתנהו בהשמטת קרקע, בהשמטת כספים בשילוח עבדים מהא איתנהו.	דתנן:									!	◊
הכל חייבין במקרא מגילה, כהנים ליום וישראלים.											◊
פשיטא										ז	
לא צריכא ליבטיל עבודתם וכדרב יהודה אמר שמואל										!	
כהנים בעבודתם וליום כדוכן וישראל במעמדן, מבטלין עבודתם ובאין לשמוע מקרא מגילה.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:									!	◊
הכל חייבין בזימון, כהנים ליום וישראלים.											◊
פשיטא										ז	
לא צריכא דקאכלי קדשים, סד"א: (שמות כט) ואכלו אותם אשר כופר בהם אמר רחמנא, והא כפרה היא, קמ"ל: (דברים ח) ואכלת ושבעת אמר רחמנא, והא איתנהו.										!	◊
הכל מצטרפין לזימון, כהנים ליום וישראלים.											◊
פשיטא										ז	
לא צריכא דקאכלי כהנים תרומה או קדשים וזר קאכיל חולין, סד"א: הואיל ואי בעי זר למיכל בהדי כהן לא מצי אכיל - אימא לא ליצטרף, קמ"ל: נהי דזר בהדי כהן לא מצי אכיל, כהן בהדי זר מצי אכיל.										!	◊

Talmud Navigator

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ערכין-הכל מעריכין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכל מעריכין, כהנים לויים וישראלים.											◊
פשיטא											⚡
לא נצרכא אלא לבן בוכרי	רבא:										!
העיד בן בוכרי ביבנה: כל כהן ששוקל אינו חוטא	דתנן: ר' יהודה - [בן בוכרי]										! ■
לא כן, אלא כל כהן שאינו שוקל חוטא, אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן: (ויקרא ו) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל, הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו הם, היאך הם נאכלין.	אמר לו רבן יוחנן בן זכאי:										! ■
ולבן בוכרי נמי, כיון דלכתחילה לא מיחייבי לאיתויי, כי מייתי נמי חוטא הוא, דקא מעייל חולין לעזרה											⚡
דמייתי להו ומסר לצבור											!
סד"א: הואיל וכתיב (ויקרא כז) וכל ערכך יהי בשקל הקדש, כל דאיתיה בשקלים אית' בערכין, והני כהנים הואיל וליתנהו בשקלים ליתנהו בערכין, קמ"ל.											!
האי וכל ערכך, לכל ערכין שאתה מעריך לא יהו פחותין מסלע הוא דאתא	א"ל אביי:										⚡
איצטריך, סד"א: הואיל וכתיב (במדבר יח) ופדויו מבן חדש תפדה בערכך, כל דאיתיה בפדיון הבן איתיה בערכין, והני כהנים הואיל וליתנהו בפדיון הבן ליתנהו בערכין, קמ"ל.	אלא אמר אביי:										!
אלא מעתה, גבי איל אשם דכתיב: (ויקרא ה) ואת אשמו יביא לה' איל תמים מן הצאן בערכך, ה"נ דכל דאיתיה בערכין איתיה באיל האשם, טומטום ואנדרוגינוס דליתנהו בערכין ליתנהו באיל האשם	א"ל רבא:										⚡
איצטריך, סד"א: הואיל וכתיב (ויקרא כ"ז) והעמידו לפני הכהן - ישראל לפני כהן ולא כהן לפני כהן, קמ"ל.	אלא אמר רבא, ואיתימא רב אשי:										!
נערכין - לאתויי מנוול ומוכה שחין.											■
מנה"מ?											^
בערכך - להביא ערך סתם	דת"ר:										!
ד"א: בערכך - ערך כולו הוא נותן ולא ערך אברים											!
יכול שאני מוציא אף דבר שהנשמה תלויה בו?											⚡
ת"ל: נפשות											!
נפשות - ולא המת											!
אוציא את המת ולא אוציא את הגוסס?											⚡
ת"ל: (ויקרא כז) והעמידו העריך, כל שישנו בהעמדה ישנו בהערכה, וכל שאינו בהעמדה אינו בהערכה											!
ד"א: נפשות - אין לי אלא אחד שהעריך אחד, אחד שהעריך מאה מנין? ת"ל: נפשות											!
דבר אחר: נפשות - אין לי אלא איש שהעריך בין איש בין אשה, אשה שהעריכה איש, אשה שהעריכה אשה מנין? ת"ל: נפשות											!
ד"א: נפשות - לרבות מנוול ומוכה שחין, שיכול נדר בערכך, כל שישנו בדמים ישנו בערכין וכל שאינו בדמים אינו בערכין? ת"ל: נפשות											!
היינו א"כ? היה ערכין לרבות טומטום ואנדרוגינוס בדמים, שיכול נדר בערכין, כל שישנו בערכין ישנו בדמים וכל שאינו בערכין אינו בדמים? תלמוד לומר: והיה ערכך הזכר, זכר - ולא טומטום ואנדרוגינוס, לרבות נקבה?											!
בערכך - לרבות ערך סתום.	אמר מר:										■
מאי ערך סתם?											^
האומר ערך סתם עלי - נותן כפחות שבערכין, וכמה פחות שבערכין? שלשת שקלים.	דתניא:										!
ואימא: חמשים											⚡

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

מאן דאמר	מכ	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
ערכין-הכל מעריכין											
מימרא											
תפשתה מרובה לא תפשתה, תפשתה מועט תפשתה.									!		◊
ואימא: שקל, דכתיב: (ויקרא כז) וכל ערכך יהיה בשקל הקודש									ז		◊
ההוא בהשג יד הוא דכתיב.									!		◊
ואלא קרא למאי אתא?										ז	◊
רב נחמן אמר רבה בר לומר, שאינו נידון בהשג יד אבוא:									!		◊
מאי טעמא?									א		
כמפרש דמי.									!		
א"ד-רב נחמן אמר רבה בר אבוא:									!		◊
נידון בהשג יד.											
פשיטא										ז	
מהו דתימא כמפרש דמי, קמשמע לן.									!		
ד"א: בערכך - ערך כולו הוא נותן, ואינו נותן ערך דמי אברים.											◊
והא אפיקתיה לערך סתם											ז
קרי ביה ערך בערכך.										!	◊
יכול שאני מוציא דבר שהנשמה תלויה בו? תלמוד לומר: נפשות											■
נפשות - ולא את המת.											◊
והא אפיקתיה											ז
קרי ביה נפש נפשות.										!	◊
אוציא את המת ולא אוציא את הגוסס?											ז
תלמוד לומר: (ויקרא כ"ז) והעמיד והעריך.										!	◊
אי הכי, מת נמי תיפוק לי מוהעמיד והעריך											ז
הכי נמי										!	
ואלא נפש נפשות למה לי?											ז
כדבעינן למימר קמן. ד"א: נפשות - אין לי אלא אחד שהעריך אחד, אחד שהעריך מאה מנין? ת"ל: נפשות											!
ד"א: נפשות - אין לי אלא איש שהעריך בין איש בין אשה, אשה שהעריכה איש ואשה שהעריכה אשה מנין? ת"ל: נפשות											!
דבר אחר: נפשות - להביא מנוול ומוכה שחין.											■
והא אפיקתיה להנך											ז
הנך לא צריכי קרא										!	◊
מ"ט?										א	
כי שקול הוא ויבואו כולם, כי איצטריך קרא - למנוול ומוכה שחין הוא דאצטריך.										!	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ערכין-הכל מעריכין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(ויקרא כז) והיה ערכך - לרבות טומטום ואנדרוגינוס לדמים.												◊	
דמים למה לי קרא? לא יהא אלא דאמר דמי דיקלא, אילו אמר דמי דיקלא, מי לא יהיב?												⚡	
לומר שנדון בכבודו, ס"א: נדר בערכך כתיב, כל שישנו בערכין נידון בכבודו, וכל שאינו בערכין אינו נידון בכבודו. קמ"ל.	רבה:												◊
ודלא איתיה בערכין מי נידון בכבודו?	א"ל אביי:												⚡
ראש עבד זה הקדש - הוא והקדש שותפין בו, ראש עבד מכור לך - משמנין ביניהם ראש חמור זה הקדש - הוא והקדש שותפין בו, ראש חמור מכור לך - משמנין ביניהם ראש פרה מכור לך - לא מכר אלא ראשה של פרה, ולא עוד, אלא אפילו ראש פרה הקדש - אין להקדש אלא ראשה	והתניא:												◊
דהא מזדבן רישא דתורא כבי טבחא	וא"ר פפא:												⚡
והא חמור ופרה ליתנהו בערכין, ואין נידון בכבודו													⚡
וליתעמיך, תיקשי לך עבד, דאיתיה בערכין ואין נידון בכבודו? - אלא לא קשיא: הא בקדשי מזבח, הא בקדשי בדק הבית.													◊
במאי אוקימתה? בקדשי מזבח													⚡
ולא עוד, אלא אפי' אמר ראש פרה זו הקדש - אין להקדש אלא ראשה,	אימא סיפא:												⚡
אמאי? תפשוט קדושה בכולה													⚡
האומר גלגה של זו עולה - יכול תהא כולה עולה? תלמוד לומר: (ויקרא כז) כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש, ממנו קודש ולא כולה קודש, יכול תצא לחולין? ת"ל: יהיה, בהוייתה תהא, הא כיצד? תמכר לצורכי עולות, ודמיה חולין חוץ מדמי אותו אבר שבה, דברי ר"מ	מי לא תניא: [ר"מ]												⚡
מנין לאומר גלגה של זו עולה שכולה עולה? תלמוד לומר: כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש, לרבות את כולה	רבי יהודה ורבי יוסי ור"ש:												⚡
ואפילו ל"מ"ד אין כולה עולה, הני מילי דאקדיש דבר שאין הנשמה תלויה בו, אבל דבר שהנשמה תלויה בו - קדשה כולה													⚡
לא קשיא: הא בקדושת הגוף, הא בקדושת דמים.													!
והא מר הוא דאמר: מקדיש זכר לדמיו, קדוש קדושת הגוף													⚡
לא קשיא: הא דאקדיש כולה, הא דאקדיש חד אבר.													!
חד אבר נמי איבעויי איבעיא לן													⚡
הקדיש אבר לדמיו, מהו?	דבעי רבה:												⚡
כי איבעי לן - בתם, הכא בעל מום דומיא דחמור.													!
בעל מום נמי איבעויי איבעיא לן													⚡
דמי ראשי לגבי מזבח, מהו?	דבעי רבה:												⚡
כי אבעיא לן - מקמי דאשמעה להא מתניתא, השתא דשמעה הא מתניתא לא מיבעיא לן.													!
דמי ראשי לגבי מזבח, מהו? נידון בכבודו או אינו נידון בכבודו? לא אשכחן בדמים דאינו נידון בכבודו, או דלמא לא אשכחן לגבי מזבח דנידון בכבודו?	גופא בעי רבה:												⚡
תיקו.													!
ערכי עלי לגבי מזבח, מהו? נידון בהשג יד או אין נידון בהשג יד? לא אשכחן בערכין דאין נידון בהשג יד, או דלמא לא אשכחן לגבי מזבח נידון בהשג יד?	בעי רבא:												⚡
תיקו.													!
הקדיש שדה אחוזה לגבי מזבח, מהו? מי אמרינן: לא אשכחן שדה אחוזה דמיפרקא אלא בית רוע חומר שעורים בחמשים שקל כסף, או דלמא לא אשכחן לגבי מזבח דמיפרקא אלא בשווי?	בעי רב אשי:												⚡

<p> disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה O </p>	<p> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ ! proof- ראיה </p>
---	--

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
תיקו.											!	ה.
פחות מבן חדש נידר אבל לא נערך.												מ
המעריך פחות מבן חדש - ר"מ אומר: נותן דמיו	[ר"מ]:										◆	ה.
לא אמר כלום.	חכמים:										◆	ה.
במאי קמפלגי?											^	ה.
אין אדם מוציא דבריו לבטלה, יודע שאין ערכין לפחות מבן חדש וגמר ואמר לשם דמים	ר"מ סבר:										◆	ה.
אדם מוציא את דבריו לבטלה.	ורבנן סברי:										◆	ה.
כמאן אולא הא דאמר רב גידל א"ר:											^	ה.
האומר ערך כלי זה עלי - נותן דמים	[רב גידל א"ר]:										^	ה.
כר"מ.											!	ה.
פשיטא דכר"מ אתיא											ג	ה.
מהו דתימא אפילו כרבנן, התם הוא דטעי, סבר: כי היכי דאיכא ערכין לבן חודש איכא נמי לפחות מבן חודש, אבל הכא דליכא למיטעי, ודאי אדם יודע שאין ערך לכלי וגמר ואמר לשם דמים, קמשמע לן.											!	ה.
ולרבי מאיר למאי איצטריך?											ג	ה:
מהו דתימא: טעמא דרבי מאיר, התם, דגזר פחות מבן חודש אטו בן חודש, אבל הכא דליכא למיגזר אימא לא, קמ"ל: טעמא דרבי מאיר דאין אדם מוציא דבריו לבטלה, לא שנא הכא ול"ש הכא.											!	ה:
כמאן אולא הא דאמר רבה בר יוסי אמר רב, ואמרי לה אמר רב ייבא בר יוסי אמר רב:											^	ה:
המקדיש בהמת חבירו - נותן דמיה	[רבה בר יוסי אמר רב, ואמרי לה אמר רב ייבא בר יוסי אמר רב]:										^	ה:
כמאן? כרבי מאיר.											!	ה:
הא אמרה רב חזא זימנא											ג	ה:
האומר ערך כלי זה עלי - נותן דמיו	דאמר רב גידל אמר רב:										ג	ה:
מהו דתימא: התם הוא דידוע שאין ערך לכלי וגמר ואמר לשם דמים, אבל בהמה דבת מיקדוש היא, איכא למימר דהכי קאמר: אי אימנא ליה למרה מזבין לה ניהלי תיקדוש לה מהשתא ואקרבה, אבל דמי לא קאמר, קמ"ל.											!	ה:
והוא דאמר עלי, אבל אמר הרי זו לא.	מר בר רב אשי:										■	ה:
עובד כוכבים - רבי מאיר אומר: נערך אבל לא מעריך	[רבי מאיר]:										◆	ה:
מעריך אבל לא נערך	רבי יהודה:										◆	ה:
זהו זה מודים שנודרין ונידרין.											■	ה:
בני ישראל מעריכין ואין העובדי כוכבים מעריכין, יכול לא יהו נערכין? תלמוד לומר: (ויקרא כז) איש, דברי ר' מאיר	ת"ר: [ר' מאיר]:										◆	ה:
וכי מאחר שמקרא אחד מרבה ומקרא אחד ממעט, מפני מה אני אומר נערך ולא מעריך? מפני שריבה הכתוב בנערכין יותר מבמעריכין, שהרי חרש שוטה וקטן נערך אבל לא מעריכין	אמר רבי מאיר:										■	ה:
בני ישראל נערכין ואין העובדי כוכבים נערכין, יכול לא יהו מעריכין? תלמוד לומר: איש	רבי יהודה:										◆	ה:
וכי מאחר שמקרא אחד מרבה ומקרא אחד ממעט, מפני מה אני אומר עובד כוכבים מעריך ולא נערך? מפני שריבה הכתוב במעריכין יותר מבנערכין, שהרי תומטום ואנדרוגינוס מעריכין אבל לא נערכין.	אמר רבי יהודה:										■	ה:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment** ^ **קושיא-challenge**
מעשה-story O **תירוץ-answer** ! **שאלה-question**
 ■ **ראיה-proof**

מקרא-key:

Talmud Navigator

ערכין-הכל מעריכין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי קאמר? לא נדר צדקה ולא הקדש צדקה									ז	■		1.		
אלא לאו הכי קאמר: צדקה הרי היא (דברים כג) בכל תאחר, ואינה כהקדש, דאילו הקדש אסור לאשתמושי ביה, ואילו צדקה שרי לאשתמושי ביה.									!	■		1.		
אמריא לשמעא קמיה דרב זביד מנהרדעא, אמר: אתון הכי מתניתו לה	רב כהנא:										O	1.		
האומר סלע זו לצדקה - מותר לשנותה, בין לעצמו בין לאחר, בין אמר עלי בין אמר הרי זו.	אנן הכי מתנינן לה: אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב אמר רב:										■	O	1.	
סלע זו לצדקה, עד שלא באתה ליד גבאי - מותר לשנותה, משבאתה ליד גבאי - אסור לשנותה.	ת"ר:											■	1.	
איני? והא רבי ינאי יזיף ופרע												ז	1:	
שאני רבי ינאי, דניחא להו לעניים דכמה דמשתהי מעשה ומייתי להו.												!	1:	
ישראל שהתנדב מגורה או נר לבית הכנסת - אסור לשנותה.	ת"ר:												■	1:
לא שניא לדבר הרשות ולא שניא לדבר מצוה	סבר רבי חייא בר אבא למימר:												■	1:
לא שניא אלא לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה מותר לשנותה	אמר ליה רב אמי, הכי אמר רבי יוחנן:												■	1:
עובד כוכבים שהתנדב מגורה או נר לבית הכנסת, עד שלא נשקע שם בעליה - אסור לשנותה, משנשקע שם בעליה - מותר לשנותה	מדאמר ר' אסי אמר ר' יוחנן:												■	1:
למאי?													^	1:
אילימא לדבר הרשות													!	1:
מאי איריא עובד כוכבים? אפילו ישראל נמי													ז	1:
אלא לדבר מצוה, וטעמא דעובד כוכבים הוא דפעי, אבל ישראל דלא פעי שפיר דמי.													!	1:
שעזק טייעא אינדב שרגא לבי כנישתא דרב יהודה, שנייה רחבא ואיקפד רבה.													O	1:
שנייה רבה ואיקפיד רחבא.	איכא דאמרי:												O	1:
שנייה חזני דפומבדיתא, ואיקפד רחבא ואיקפד רבה.	וא"ד:												O	1:
דלא שכיח	מאן דשנייה, סבר:												■	1:
זמנין דמקרי ואתי.	מאן דאיכפד, סבר:												■	1:
הגוסס והיוצא ליהרג - לא נדר ולא נערך	[ת"ק]												■	מ
נערך, מפני שדמיו קצובין	ר' חנינא בן עקיבא:												■	מ
נדר ומעריך ומקדיש, ואם הזיק - חייב.	רבי יוסי:												■	מ
בשלמא גוסס, לא נדר - דלאו בר דמים הוא, ולא נערך - דלאו בר העמדה והערכה הוא אלא יוצא ליהרג, בשלמא לא נדר - דלאו בר דמים הוא, אלא לא נערך אמאי?													ז	ג
מנין היוצא ליהרג ואמר ערכי עלי שלא אמר כלום? ת"ל: (ויקרא כז) כל חרם לא יפדה, יכול אפילו קודם שנגמר דינו? תלמוד לומר: (ויקרא כז) מן האדם, ולא כל האדם.	דתניא:												!	1:
ולרבי חנינא בן עקיבא דאמר: נערך מפני שדמיו קצובין, האי כל חרם מאי עביד ליה?													ז	1:
לפי שמצינו למומתים בידי שמים שנותנין ממון ומתכפר להם, שנאמר: (שמות כא) אם כופר יושת עליו, יכול אף בידי אדם כן? תלמוד לומר: כל חרם לא יפדה, אין לי אלא מיתות חמורות שלא ניתנה שנגתן - לכפרה, מיתות קלות שניתנה שנגתן לכפרה מנין? תלמוד לומר: כל חרם.	לכדתניא, רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:												!	1:
נדר ומעריך כו'.	רבי יוסי:												■	1:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

ערכין-הכל מעריכין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ותנא קמא מי קאמר דלא?												ז
אלא, בנודר ומעריך ומקדיש כ"ע לא פליגי, כי פליגי - באם הזיק												ז
אם הזיק - אינו חייב בתשלומין	תנא קמא סבר:											ז
אם הזיק - חייב בתשלומין.	ורבי יוסי סבר:											ז
במאי קמיפלגי?												ז
במלוה על פה גובה מן הירושין קמיפלגי:	רב יוסף:											ז
מלוה על פה אינו גובה מן הירושין	תנא קמא סבר:											ז
מלוה על פה גובה מן הירושין.	ורבי יוסי סבר:											ז
דכ"ע מלוה על פה אינו גובה מן הירושין, והכא במלוה כתובה בתורה קמיפלגי	רבה:											ז
מלוה כתובה בתורה - לאו ככתובה בשטר דמיא	תנא קמא סבר:											ז
ככתובה בשטר דמיא.	ורבי יוסי סבר:											ז
ואיכא דמתני לה אהא:												ז
היוצא ליהרג, הוא שחבל באחרים - חייב, אחרים שחבלו בו - פטורין	[ת"ק]											ז
אף הוא אם חבל באחרים פטור, שלא ניתן לחזרת עמידת בית דין	רבי שמעון בן אלעזר:											ז
מכלל דתנא קמא סבר: שניתן לחזרת עמידת ב"ד?												ז
במלוה על פה גובה מן הירושין קמיפלגי:	רב יוסף:											ז
מלוה על פה גובה מן הירושין	תנא קמא סבר:											ז
אינו גובה מן הירושין.	ור"ש בן אלעזר סבר:											ז
דכ"ע מלוה על פה אינו גובה מן הירושין, והכא במלוה הכתובה בתורה ככתובה בשטר קמיפלגי:	רבה:											ז
ככתובה בשטר דמיא	תנא קמא סבר:											ז
לאו ככתובה בשטר דמיא.	ור"ש בן אלעזר סבר:											ז
החופר בור ברשות הרבים, ונפל עליו שור והרגו - פטור ולא עוד, אלא שאם מת השור - יורשי בעל הבור חייבין לשלם דמי שור לבעלין	מיתבי:											ז
כשעמד בדין.	ר' אילא אמר רב:											ז
והא הרגו קתני												ז
כשעשאו טריפה.	רב אדא בר אבהו:											ז
מת וקברן	והאמר רב נחמן, תני רב חגא:											ז
והילכתא, דיתבי דיניי אפומא דבירא.												ז
היוצא ליהרג - מזין עליו מדם חטאתו ומדם אשמו, חטא באותה שעה - אין נוקקין לו.	תנו רבנן:											ז
מאי טעמא?												ז

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מירא-מקרא: key
---	----------------

מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ערכין-הכל מעריכין												
מפני שאין מענין את דינו.	רב יוסף:									!	◊	ז.
אי הכי, אפילו רישא נמי	א"ל אביי:							ז				ז.
כגון שהיה זבחו זבוח באותה שעה.										!	◊	ז.
אבל אין זבחו זבוח מאי? לא, אדתני: חטא באותה שעה אין נזקקין לו, ליפלוג וליתני בדידה: בד"א - שהיה זבח זבוח באותה שעה, אבל אין זבח זבוח לא								ז				ז.
ה"נ קאמר: בד"א - שהיה זבח זבוח באותה שעה, אבל אין זבח זבוח, נעשה כמי שחטא באותה שעה ואין נזקקין לו.										!	◊	ז.